

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/391/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615200242
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615200242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu R., zastúpeného V. proti žalovanému V., prechodne bytom B. toho času bytom B., zastúpenému V., o zaplatenie 2.197,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 07. júla 2016, č.k. 4C/7/2015-106, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.023 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 1.023 Eur od 01.09.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.071,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.071,33 Eur od 17.02.2012 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 13.08.2010 zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 2.400 Eur splatný v 36-tich splátkach po 98 Eur so splatnosťou poslednej splátky v auguste 2013. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje určenie výšky, počtu a termínov splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a neobsahuje ani presný termín (dátum) konečnej splatnosti, úver považoval podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi tak vzniklo len právo na vrátenie poskytnutej istiny úveru, a to 1.126 Eur (2.400 Eur - 1.274 Eur). Žalovaný namietal premlčanie. Podľa názoru súdu sú premlčané všetky splátky úveru, ktorých splatnosť nastala pred 19.01.2012 (podanie žaloby na súd). Od 20.11.2011 do 19.01.2012 boli splatné dve nezaplatené splátky, pri týchto splátkach došlo k premlčaniu, ostatné splátky - splatné od 19.01.2012, teda menej ako 3 roky od podania žaloby premlčané nie sú. Žalobcovi tak patrí nepremlčaná istina vo výške 930 Eur. Nakoľko strany sporu si v zmluve (čl. 11 bod 2 Všeobecných obchodných podmienok) dohodli zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej sumy, pre prípad nezaplatenia splátok úveru po dobu dlhšiu ako 30 dní, súd uvedenú zmluvnú pokutu považoval za primeranú a žalobcovi priznal zmluvnú pokutu vo výške 93 Eur (10% z 930 Eur). V súlade s § 517 ods. 2 Obč. zákonníka priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania v zákonnej výške. S ohľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie čiastočne zastavil. Vo zvyšku žalobu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa vypořiadal s argumentáciou žalovaného, ktorý sa domáhal posúdenia daného právneho vzťahu podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Uviedol, že v posudzovanej veci nebolo preukázané, že by žalobca resp. jeho právny nástupca od zmluvy odstúpil. List označený ako „predžalobná upomienka“ nie je odstúpením od zmluvy, ani výpoveďou zmluvy. Hoci právny predchodca žalobcu vyzýva žalovaného týmto listom na zaplatenie celého dlhu, nejde o platné

zosplatnenie v zmysle § 565 Obč. zákonníka, pretože zo zmluvy o úvere nevyplýva, že by si účastníci dohodli možnosť zosplatnenia dlhu v prípade nesplnenia splátok zo strany žalovaného. Uviedol, že listina nemá vo vzťahu k zosplatneniu dlhu žiadne právne následky a dlh ostal splatný v splátkach aj po vyhotovení uvedenej písomnosti. Nedošlo by tak k platnému zrušeniu zmluvy a ani k povinnosti vydať bezodkladne vzájomné plnenie. K premlčaniu došlo len pri tých splátkach, ktorých splatnosť nastala pred 19.01.2012 (viac ako 3 roky pred podaním žaloby). O náhrade trov rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Nesúhlasil s rozsudkom vo výroku, ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.023 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 1.023 Eur od 01.09.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a s výrokom, ktorým bolo rozhodnuté, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zastával názor, že vzhľadom na to, že žalobou uplatnené právo bolo premlčané, mala sa žaloba zamietnuť. Uviedol, že žalovaný bol listom zo dňa 25.01.2012 vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok pôžičky, ktorý právny úkon je potrebné z hľadiska jeho obsahu považovať za odstúpenie od zmluvy o pôžičke, nárok na vrátenie poskytnutého plnenia po odstúpení od zmluvy a teda návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Okamihom nadobudnutia účinnosti odstúpenia od zmluvy je nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný podľa § 107 ods. 1 Obč. zákonníka. Nakoľko k odstúpeniu od zmluvy o pôžičke došlo dňa 31.01.2012, k premlčaniu nároku žalobcu došlo po 31.01.2014. Žaloba bola uplatnená 19.01.2015, teda nárok bol premlčaný. Vzhľadom na to, že zmluva o pôžičke je v danom prípade bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti, nie je dôvodné, aby súd priznal žalobcovi právny nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10% z neuhradenej pohľadávky.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že predžalobná upomienka nie je odstúpením od zmluvy ani výpoveďou zmluvy. Uzavretú zmluvu súd považoval za platnú a na jej podklade je žalovaný povinný plniť. Právny vzťah strán sporu nie je potrebné posudzovať podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

5. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.023 Eur s príslušenstvom, konanie v časti o zaplatenie 1.071,33 Eur s príslušenstvom zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Nakoľko odvolanie žalovaného nesmerovalo do zastavujúcej časti rozsudku ani do zamietajúcej časti, predmetom odvolacieho prieskumu sa stal len výrok, ktorým súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.023 Eur s príslušenstvom a rozhodol o náhrade trov prvostupňového konania (§ 367 CSP).

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP, na ktoré odkazuje.

7. Žalovaný v podanom odvolaní výslovne odvolací dôvod neuvádza, z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že odvolaním namieta, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. V preskúmvanej veci odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že námietka premlčania nebola žalovaným vznesená účinne, preto súd prvej inštancie dôvodne pristúpil k posúdeniu

opodstatnenosti žalobou uplatneného nároku a dôvodne dospel k záveru, že nárok žalobcu v časti istiny 930 Eur s príslušenstvom je uplatnený dôvodne.

9. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje.

10. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Obč. zákonníka.

11. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť H. predžalobnou upomienkou zo dňa 25.01.2012 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Vyzval žalovaného, aby celkovú istinu uhradil, najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky. Zároveň bol žalovaný upozornený, že márnym uplynutím stanovenej lehoty začne veriteľ vymáhať vyššie uvedenú pohľadávku spolu s príslušenstvom (úroky, poplatky, ...) v súlade so zmluvou a zákonom, a to ním vybratým spôsobom z alternatív uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach, prípadne realizáciou zabezpečenia. Uviedol, že svojou nečinnosťou žalovaný naplnil ustanovenia zmluvy, ktoré ho oprávňujú okrem iného aj na uplatňovanie si všetkých nákladov spojených s vymáhaním, k čomu bez ďalšieho upozornenia aj pristúpi.

12. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na námietku žalovaného dospel k záveru, že list označený ako „predžalobná upomienka“ nie je odstúpením od zmluvy ani výpoveďou zmluvy, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje.

13. Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom adresovaným druhej zmluvnej strane, ktorým sa ruší zmluvný záväzkový vzťah. V danom prípade z predžalobnej upomienky, ktorou veriteľ vyzýva dlžníka k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, nie je možné vyvodiť, že veriteľ od uzavretej zmluvy odstúpil. Keďže nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, nedôvodná je argumentácia žalovaného, že žalobca má nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok sa v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zákonníka premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

14. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku ohľadne povinnosti zaplata zmluvnej pokuty vo výške 10% z neuhradenej pohľadávky. Námietka odvolateľa, že pokiaľ zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatkov je totiž k zmluvnej pokute irelevantná.

15. Z uvedených dôvodov, nakoľko súd prvej inštancie s prihliadnutím na to, že žalobca aj žalovaný boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil aj vo výroku o trovách prvostupňového konania.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal v odvolacom konaní plný procesný úspech.

17. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).